

Pladelasala-Felip Brussosa y Parcet

Fills de Sant Hilari. El primer visqué en la setzena cènturia i entre'ls papers del Sastre Giralt que examinàrem en l'ivernada de 1897 a 98 a Càn Quel trovarem versos d'aital poeta. Fragment de un poema «Fellonies».

Dels altres tres queden cançons ja conegudes, en castellà i català. Volém apuntar un versos que'l barber i músic Manel Climent ens feia cantar amb aire d'americana. De quin dels tres són? Cal ferna recerca per trovar coses tant interessants.

Mil cançons volem cantar-hi
rodejats d'avellaners;
jovenets de Sant Hilari
obsequiau als forasters.

A sobre llit d'hervetes,
aprop de riu preciós
hermosas cançonetes
dels bous y dels pastors

Qui la recorda tota sencera?
De qui es original?

A. B. P.

Del Sastre Giralt

Son innombrables las sortidas graciosas del improvisador Sastre Giralt qu'encare recorden els vells de nostra vila. En citarem una de les ultimament recullidas.

Un advocat de molta anomenada que venia a pendre les aigües d'aquest poble, s'hi feu molt amic i li demanà uns versos. El Sastre se'n excusava cada istiu quan, a l'anar-hi de nou, els hi demanava; però tant i tant l'important, que un dia al trobar-lo venint de passeig li endressà sens embuts i davant d'un bon rotllo de gent la següent dècima:

Notaris i advocats,
com gent de ploma són ells,
baixen volant com aucells
a l'infern dels condemnats.
Quevedo en els séus dictats

eixa sentència fulmina;
ningú diu si desatina,
puig tant istiu com hivern,
tots hi fan cap a l'infern
i es pla certa eixa doctrina.

Si comencèssim a citar anècdotes d'ell, no acabaríem mai.

A. BUSQUETS I PUNSET

Sant Hilari Sacalm

L'esperit s'estremeix de goig al contemplar la florida esplendorosa de la nostra vila.

¡Mireula indolenment recolzada en las vessants del altíssim i venerable Montseny! Quina ornamentació més hermosa de boscuries i afraus ahont el remor de mil fontanellas i regarols, cantan els ocells en aquestos temps de joia en que a corrua feta venen els forasters, els uns a recrearsa vista amb tanta hermosor, i altres a cercar remei per ses malures en aquestas salutíferas ayguas que no tenen parió.

En el clos reduit de la calma riolera ja no hi cabia i s'ha aixemplant Coll del Boix amunt i i envers l'indret de la Font Vella, quan no pel cantó del Hort Nou, riolers aixamplis que trenquen el cinturó que la oprimia.

Bon lloch pera reposar de les fadigues del hivern els que venen a saturar sos pulmons del aire sa de les bosquetanes encontradas perfumat per mils de flors i d'herves. Si'ns decantém vers la Font Picant, tan miraculosa i estimada, seguint el rieral murmurador arribarém fins a un nú de montanyes i serralades interminables de grat encis i que fan de nostra comarca la verdadera Suissa catalana.

La vila nostra obra'ls braços als forasters que la honran, oferintlos un ajlec de cors francs i generosos que bé ho som els fills de Sant Hilari, encara que sembli vanitat el dir-ho.

Es cert que montanyes gegantines oprimeixen la població, pro que pintoresca serà la vila quan s'escaloni els caserius

per les vertents de las verdosas serralades!

¡Contemplem-la amb goig la creixensa!

F. CULÍ VERDAGUER

* * *

Mes amigues de joguines
totes dihuen que t'has mort;
desde ahir totes m'abassen
y m'omplen de petóns.
¡Ay mare, mareta meva:
es gaire gust ésser mort?
Quan corriem per la prada
cullies per mí les flors
y un ramellet hi lligaves
a n'els rissos del meu front.
¡Ay mare, mareta meva,
perque avuy no'm posséu flors?
La tieta, mes que lletja,
m'ha posat un llas de dol;
sempre'm deya ploranera,
y ara plora més que jo.
¡Ay mare, mareta meva,
m'han posat un llas de dol!
Si ho sabesses! me prengueren
el vestit de rossa fosch
y aquell blanch que tú'm

[brodaves

l'any passat, en el balcó.
¡Ay mare, mareta meva,
el vestit de rosa fosch!
M'han posat negra, endolada,
ja no semblo la Rosó;
alegroya tant que n'era
are'm moro de tristor.
¡Ay mare, mareta meva,
ja no semblo la Rosó!

Mn. IGNASI ROVIRA COLL

L'Amor de mare

No hi ha cap amor tan pié de abnegació com el que'ns professa la mare.

Quan som petitets ja corresponem a ella, i tot l'amor que sent nostre tendre cor d'infants és per ella sola. ¡Prou s'ho mereix!... Sempre tant bona i carinyosa amb nosaltres. ¡Pobre mare! quants sofriments... quantes penes i quantes llàgrimes com perles rodolan cara avall per nosaltres... de bona gana fins la seva vida donaria per els seus filllets... per aquell fruit del seu